

Відомі різні способи визначення індивідуальної чутливості тканин і органів порожнини рота до електричного струму, серед яких відомий найближчий аналог - електроодонтодіагностика [Терапевтическая стоматология /Ю.М. Максимовский, Л.Н. Максимовская, Л.Ю. Орехова //Москва - Медицина. - 2002. - С.96-98]. Ця діагностична процедура полягає в тому, що пасивний (позитивний) електрод від апарату ОД-2М або ЕОМ-1 у вигляді свинцевої пластинки розміром 10х10см накладають на руку хворого і фіксують бинтом. Між електродом і шкірою поміщують вологу прокладку із кількох шарів фланелі, площа якої повинна бути дещо більшою, ніж площа електроду. Поверхню досліджуваного зуба ретельно висушують ватним тампоном, обкладають ватними валиками і розпочинають визначення збуджуваності. Кінець активного (негативного) електроду обмотують тонким шаром вати, змочують водопровідною водою або фізрозчином і прикладають до чутливої точки зуба. Після цього збільшують струм від нуля до порогового значення (до появи відчуття поколювання, тиску в досліджуваному зубі) і фіксують результат.

Таким чином, спосіб діагностики дозволяє визначати стан пульпи і періодонту, але при цьому неможливо визначити стан слизової оболонки порожнини рота і її резистентність до впливу електричного струму.

Крім того, показання знімають не безпосередньо із обстежуваної тканини (пульпи), а опосередковано через шар емалі і дентину, що, внаслідок різної товщини шару твердих тканин на різних ділянках зуба, може призводити до певних помилок.

Відомо, що будова слизової оболонки порожнини рота змінюється з віком, під впливом шкідливих звичок, перенесених хвороб та ін. Зокрема, у курців роговий шар епітелію слизової оболонки є більш вираженим, ніж у осіб, що не палять. Такі відмінності у будові слизової оболонки відбиваються на її резистентності до електричного струму і призводять до різної реакції на наявність зубних протезів і на вплив гальванічних струмів, що виникають у результаті накладання цих протезів.

При зниженій резистентності до гальванічних струмів можуть розвиватись ураження слизової оболонки порожнини рота у вигляді катаральних явищ, парестезій (печіння, поколювання, пощипування) гіперкератозу, який проявляється лейкоплакією, та ін.

Задачею корисної моделі є створення способу визначення індивідуальної резистентності слизової оболонки порожнини рота до електричного струму, який дозволить об'єктивно (шляхом зняття показань безпосередньо зі слизової оболонки) оцінювати резистентність слизової оболонки до впливу гальванічних струмів.

Поставлена задача досягається тим, що розроблений спосіб визначення індивідуальної резистентності слизової оболонки порожнини рота до електричного струму полягає у впливі на певну ділянку слизової оболонки порожнини рота електричного струму за допомогою апарату для електроодонтодіагностики. Пасивний (позитивний) електрод від апаратів ОД-2М або ЕОМ-1 у вигляді свинцевої пластинки розміром 10х10см накладають на руку хворого і фіксують бинтом. Між електродом і шкірою поміщують вологу прокладку із кількох шарів фланелі, площа якої повинна бути дещо більшою, ніж площа електроду. Поверхню досліджуваної ділянки слизової оболонки порожнини рота висушують струменем повітря, ізолюють ватними валиками вивідні протоки великих слинних залоз і розпочинають визначення збуджуваності. Кінець активного (негативного) електроду обмотують тонким шаром вати, змочують водопровідною водою або фізрозчином і прикладають до слизової оболонки в ділянці торуса і різцевого сосочка на верхній щелепі і в ділянці різцевого сосочка з язичного боку на нижній щелепі. Після цього збільшують струм від нуля до порогового значення (до появи відчуття печіння, поколювання) і фіксують результат.

Згідно з результатами наших досліджень, за допомогою такого способу діагностики можна об'єктивно оцінити резистентність слизової оболонки порожнини рота до гальванічних струмів, що виникають у порожнини рота при накладанні зубних протезів. Це дозволяє прогнозувати несприятливі наслідки зубного протезування і своєчасно попереджувати їх виникнення.

Таким чином, запропонований спосіб визначення індивідуальної резистентності слизової оболонки порожнини рота до електричного струму дозволяє об'єктивно (шляхом зняття показань безпосередньо зі слизової оболонки) оцінювати резистентність слизової оболонки до впливу гальванічних струмів.